

[Kristen Amby.]

de Penge. Derfor er det ogsaa urimeligt, at den, der har sine 3 200 Kr. i København og skal betale meget større Husleje og større Fødevarerpriser, til en fælleskommunal Fond skal svare den samme Skat som den, der bør ude i en Landkommune, hvor disse Forhold er helt anderledes. I øvrigt tager jo Staten ellers dette Hensyn. Man betaler mere i Stedtillæg til Folk, der bor de Steder, hvor det er dyrere at leve. Man kan betale helt op til 30 pCt. af Grundlønnen. Dermed har Staten sagt, hvor stor Forskellen kan være mellem Pengenes Købeevne.

Jeg havde haabet, at Ministeren, efter at vi havde debatteret dette Punkt igennem i Fjor — og det gjorde vi her i Salen —, havde taget Hensyn dertil i sit Forslag. Det har han altsaa ikke. Jeg ved ikke, om jeg kan haabe, at det er muligt at overbevise Medlemmer i Udvalget og i denne Sal om, at saaledes kan denne Skatteskala i hvert Fald ikke se ud, hvis det skal kaldes en retfærdig Skatteskala og en demokratisk Skatte-lovgivning.

Der er endnu en Grund, hvorfor vi principielt er betænkelige ved en Udligning af denne Art. Det er, at den i nogen Grad — i hvor høj Grad kan man vel ikke sige — vil tjene til at modvirke den udmærkede Tendens, der er til at flytte fra de tæt befolkede Kvarterer og de tæt befolkede Byer ud i frie og friske Omgivelser. Man kan godt sige, at det er Egoisme, der driver Værket, naar Folk flytter fra Storbyer eller større Byer ud i en Landkommune. Det ved jeg saamænd ikke, det er ogsaa ligegyldigt, men der er den Bivirkning derved, at Familielivet trives bedre og Børnene kan opdrages under sundere Forhold, og jeg kan da ikke rigtig forstaa, at det skal være i Overensstemmelse med demokratisk Befolkningspolitik og Skattelovgivning at modvirke en saa udmærket Tendens; men det vil Gennemførelsen af det samlede Kompleks, af den højtærede Indenrigsministers Udligningsforslag, gøre. Det kommer ikke lige med det samme, men Tendensen vil være der.

Saa er der endelig et Par Enkeltheder. Efter at jeg i Fjor havde gjort Ministeren opmærksom paa med Hensyn til § 15, der omhandler Tilfælde, hvor man kan fritages for fælleskommunale Grundskatter, at naar man vil fritage fredede Bygninger for fælleskommunal Ejendomsskat, saa burde man i højere Grad være indstillet paa at fritage disse Bygninger for den fælleskommunale Grundskat end for Ejendomsskyldskatten, og Ministeren ikke havde noget at indvende

heroverfor, forstaaer jeg ikke, at han ikke har ændret Forslaget paa dette Punkt.

En fredet Bygning har bygningsmæssigt naturligvis en Værdi, som man ansætter efter dens Anvendelse. Det er muligt, at den somme Tider er ansat for højt, men da det maa formodes, at Ejendomsskylden ansættes efter Bygningens Anvendelse, kan der i og for sig være Rimelighed i, at man svarer Ejendomsskyld af den, men Grundskyld for en saadan Bygning maa jo paa lignes ganske uanset, hvad Bygningen anvendes til. Hvis den ligger omtrent her over for Christiansborg ved Nybrogade og er fredet i første Klasse A med Kryds og Slange, eller hvad det nu er, ikke maa nedrives og ej heller væsentlig laves om, saa er det givet, hvad den nogenlunde er værd i Ejendomsskyld, for den er kun det værd, man kan faa ud af den ved at bruge den, men dens Grundskyld kan godt være meget højere. Men man forbyder — og med Rette efter min Mening — at anvende den Grund til det, den økonomisk er bedst egnet til, maaske en meget stor Forretningsbygning, eller hvad det nu var. Det forbyder man, og med Rette, fordi de Bygninger skal fredes; men saa er det urimeligt at ville paalægge den Bygning, som Staten freder, fælleskommunal Grundskyld, som jo er uafhængig af, hvad Bygningen i Øjeblikket bruges til, men er afhængig af, hvad de omliggende Grunde er værd. Saa jeg synes jo nok, at Ministeren med Hensyn til denne Enkelthed i alt Fald kunde have imødekommet os.

Endvidere staaer der vedblivende i § 21, at Udligningsfondens Skatter sættes op og sættes ned efter, hvad Finansministeren skønner er nødvendigt, for at Fondens Udgifter kan dækkes deraf, og dette, sammenholdt med § 26, er vi imod. Jeg er først og fremmest imod § 21, fordi jeg synes, den i nogen Grad griber ind i dette høje Tings Ret til at bevilge Penge. Jeg kan ikke forstaa, at Ministeren ikke har formuleret denne Paragraf saaledes, at Finansministeren skal fremsætte Lovforslag om, hvilke Skattebeløb der skal udskrives til den fælleskommunale Udligningsfond. Ministeren faar, ganske uafhængig af Tinget, Ret til at sætte dette Beløb op eller ned efter Forholdene. Dette synes jeg er et Brud med dette høje Tings Skattebevillingsret, og jeg synes, Ministeren, ogsaa ud fra en demokratisk Grundopfattelse, skulde have ændret dette.

Endelig vil jeg gerne til Slut sige, at vi meget vel ser, at der er adskillige Kom-